

Pro-sby klí - čem jsou, jímž na ko - le - nou
brá - ny ne - bes o - tví - rám.
Vstup do sva - ty - ně v ka - ždé ho - di - ně
v jmé - nu své - ho Pá - na mám.

2. Jdu za Pánem svým slovem prostinkým, / jak je v hloubi duše mám. / K Němu nesu tíž, On mne táhne výš, / až pln díků zajásám.
3. Není žádného příliš hříšného, / aby nesměl volati. / Bůh je blízky všem, kdo Ho v upřímném / duchu chtějí vzývati.

*Toto prohlašuje ten Svatý a Pravý,
který má klíč Davidův;
když on otvírá, nikdo nezavře,
a když on zavírá, nikdo neotevře.*

Zj 3,7